

יום כיפור וידויים OF THE TEN

It is our practice to recite ten וידויים on יום כיפור. Which are the ten וידויים? The following represents one of the earliest sources which describes the requirement and which lists the וידויים:

אורחות חיים' חלק א הלכות יום הכפורים-לג. והמנהג לומר ביום הכפורים עשר פעמים וידוי, ג' בשחרית, וג' במוסף, וג' במנחה וא' בנעילה, על דרך ההגדה כמו שפרש רש"י ז"ל בפרשת כי תשא בפסוק זכור לאברהם: אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא אם עברו על עשרת הדברים, אברהם נתנסה עשר נסיונות, ועמד בכלן. יצאו עשר בעשר. ועל זה אנו מתורין עשר פעמים בו ביום. ויש אומרים: טעם אחר שאלו עשרה וידויין של יה"כ כנגד עשרה פעמים שמזכיר כהן גדול השם. וכל הוידויין מראש השנה ועד יום הכפורים ארבעים בשבעת לילי אשמורות עשרים ואחד; שלשה בכל לילה, ואחד במנחת ערב יום הכפורים, ואחד בכל תפלות של יום הכפורים, ערבית, מוסף, מנחה, ונעילה, הרי כאן כ"ז. וי"ג פעמים אחר הסליחות של כל התפלות; שלשה בערב, שלשה בשחרית, שלשה במוסף, ושלשה במנחה, ואחד בנעילה, הרי כאן ארבעים כנגד ארבעי יום שעמד משה בתפלה לפני הקדוש ברוך הוא על ישראל ונתרצה לו ביום הכפורים ואמר לו סלחתי כדברך.

Translation: It is the custom on Yom Kippur to recite a confessional prayer ten times; three times during Tefilas Shacharis, three times during Tefilas Mussaf, three times during Tefilas Mincha and once during Tefilas Ne'Eilah. The custom is based on the comments of Rashi to the verse found in Parshas Naso: Remember Avrohom. Moshe said to G-d: if the Jews violate any of the Ten Commandments, remember that Avrohom was tested ten times and passed each test. Avrohom's ten tests should offset any violations of the Ten Commandments. That is why we recite a confessional prayer ten times during the course of Yom Kippur. Others suggest a different reason. The ten confessional prayers conjure up the ten times that the Kohain Ha'Gadol would mention the ineffable name of G-d each Yom Kippur. A second practice developed surrounding the confessional prayers. It is a requirement to recite forty confessional prayers between Rosh Hashonah and Yom Kippur. During the seven nights in which we recite Selichos we recite three each night for a total of twenty-one confessional prayers. Add to that the one confessional prayer that we recite at Tefilas Mincha just before the onset of Yom Kippur and the five we recite during each of the silent recitals of Shemona Esrei on Yom Kippur for a subtotal of twenty-seven. Then we recite thirteen confessional prayers after saying the Selichos of each prayer of Yom Kippur as follows: three as part of Tefilas Arvis; three as part of Tefilas Shacharis; three as part of Tefilas Mussaf; three as part of Tefilas Mincha and one as part of Tefilas Ne'Eilah. Those total forty. That number corresponds to the forty days Moshe spent on Mount Sinai praying that G-d forgive the Jewish People for the sin of the Golden Calf. G-d finally forgave the Jewish People on Yom Kippur when G-d said to Moshe: I have forgiven the Jewish People, as you requested.

1. The author of the Kol Bo was apparently R. Aharon ben R. Jacob ha-Cohen of Narbonne, France (sometimes mistakenly identified as R. Aaron of Lunel). He lived in the thirteenth and fourteenth centuries and spent some time in Spain. In 1306 he was expelled from France together with all the Jews there, and he settled on the island of Majorca near Spain. The Kol Bo is apparently the early version of R. Aharon's work Orchot Chayyim, which was written years later.

It is difficult to explain which are the three instances of וידוי that according to the אורחות חיים are recited during שחרית, מוסף, and מנחה on יום כיפור. Today, most people calculate the ten וידוים on יום כיפור as follows:

ילקוט יוסף² קצו"ע אורח חיים סימן תרי"ט – סדר ליל יום הכפורים–לב. ואומרים עשר פעמים וידוי, שנים בערבית היחיד, והשליח צבור בסליחות, ושנים בשחרית, ושנים במוסף, ושנים במנחה, ושנים בנעילה, כנגד עשר פעמים שהיה כהן גדול מזכיר ה' בידוי. [כ"ב העיטור (דף קח ב), ובחיבור התשובה להמאירי (עמ' תקכג)].

Translation: We recite a confessional prayer ten times on Yom Kippur; twice during Tefilas Arvis, once during the silent Shemona Esrei and once together with the prayer leader as part of a Selichos service; twice during Tefilas Shacharis; twice during Tefilas Mussaf; twice during Tefilas Mincha and twice during Tefilas Ne'Eilah. Those ten confessional prayers correspond to the ten times that the Kohain Ha'Gadol would mention G-d's ineffable name in his confessional prayers on Yom Kippur.

The לבוש calculates the ten וידוים on יום כיפור using a different measure:

לבוש אורח חיים סימן תרכ'–ומכוונין לומר לפחות עשרה וידוים ביום זה כנגד עשרה פעמים שהיה מזכיר כהן גדול את השם ביה"כ, ג' פעמים בכל וידוי ואחד בגורלות שאמר לי–י' הטאת, והעשרה וידוים אלו יאמרם כל יחיד בתפלתו פעם אחת בד' תפלות, וכשמחזיר הש"ץ התפלה עומדין הציבור ואומרים הוידוין עמו הרי ה' וידוין, וב' פעמים בערב אחד במנחה ואחד בערבית.

Translation: It is our intention to recite a confessional prayer ten times during the course of Yom Kippur. Those ten prayers correspond to the ten times that the Kohain Ha'Gadol would mention G-d's ineffable name in his confessional prayers; three times in each confessional prayer and once during the lottery through which he would designate "for G-d is this sin offering." The ten confessional prayers are recited as follows: the individual says one in each of his four prayers on Yom Kippur day. Then the congregation says one with the prayer leader during his repetition of Shemona Esrei four times on Yom Kippur day. Those total eight. Add to that total the two times that a confessional prayer is recited on the eve of Yom Kippur; once during the silent Shemona Esrei of Tefilas Mincha and once during the silent Shemona Esrei of Tefilas Arvis.

Neither the לבוש nor the אורחות חיים include in their calculation of the ten וידוים the וידוי that is said communally during תפלת ערבית of יום כיפור. Why not? It is based on the following:

תלמוד בבלי מסכת יומא דף פז' עמ' ב'–תנו רבנן: מצות וידוי ערב יום הכפורים עם השכח. אבל אמרו חכמים: יתודה קודם שיאכל וישתה, שמא תטרף דעתו בסעודה. ואף על פי שהתודה קודם שאכל ושתה, מתודה לאחר שיאכל וישתה, שמא אירע דבר קלקלה בסעודה. ואף על פי שהתודה ערבית, יתודה שחרית, יתודה במוסף, במוסף, יתודה

2. R. Yitzchak Yosef was born in 1952, sixth son of R. Obadya Yosef. He studied in Yeshivat haNegev in Netivot and in Yeshivat Hevron. In 1971 he published his first book: Piskei Dinim Yalkut Yosef, assembling all of his father's rulings as found in the first five parts of the his father's responsa Yabia Omer according to the order of the Shulhan Arukh.

להבין את התפלה

במנחה, במנחה, יתודה בנעילה. והיכן אומרו? יחיד אחר תפלתו, ושליח צבור אומרו באמצע.

Translation: Our Rabbis taught: The obligation to recite a prayer of confession arrives on the eve of Yom Kippur, as it grows dark. But the Sages said: Let one confess before one has eaten and drunk, lest one become upset in the course of the meal. And although one has confessed before eating and drinking, he should confess again after having eaten and drunk, because perchance some wrong happened in the course of the meal; and although he has confessed during the evening prayer, he should confess again during the morning prayer; and although he has confessed during the morning prayer, he should do so again during the Mussaf prayer. And although he has confessed during the Mussaf service, he should do so again during the afternoon prayer; and although he had done so in the afternoon prayer, he should confess again in the Ne'ilah prayer. And when shall he say the confession? The individual after his 'Amidah Prayer' and the prayer leader during the repetition of the middle Bracha of Shemona Esrei.

According to the גמרא, the congregation recites וידוי after each version of the silent שמונה עשרה ברכה of יום כיפור שליח צבור while the וידוי as part of the middle עשרה תפלת עשרה. Because the שליח צבור does not repeat שמונה עשרה as part of תפלת ערבית, יום כיפור, the וידוי that is recited communally is not viewed as being equal to the וידוי that is recited during חזרת הש"ץ of תפילות of יום כיפור. Instead, the וידוי that is recited communally after the silent שמונה עשרה during תפלת ערבית is viewed as being similar to the וידוי that is recited during סליחות on the days before ראש השנה and on the days between ראש השנה and יום כיפור. That is why the לבוש was constrained to include the וידוי that is recited during תפלת מנחה of יום כיפור as part of the ten וידוים of יום כיפור. The אורחות חיים does not include the וידוי that is recited communally after the silent שמונה עשרה of תפלת ערבית as one of the ten וידוים that are recited on יום כיפור but he does include that וידוי as part of his calculation of the forty וידוים that are recited between ראש השנה and יום כיפור. In that calculation he considers the וידוים that are recited as part of סליחות as equal to the וידוים that are recited as part of שמונה עשרה.

Once we establish that the וידוי that is recited communally after the silent שמונה עשרה of תפלת ערבית is not to be viewed as a וידוי that is recited באמצע, as part of the middle ברכה of שמונה עשרה, we can understand what is described in the following: סדר רב עמרם גאון (הרפנס) תפילת ערבית של ליל יום הכיפורים—ולאחר שמסיימין הצבור תפלת וידוי אין שם ירידת שליח צבור לפני התיבה, אלא כסדר שבין ראש השנה ליום הכפורים לעמוד ולסדר סליחות ודברי תחנון ובקשה. וכך המנהג להתחיל באבינו מלכנו ולסדר כמו שכתוב למעלה. ולאחר שמסיים ואומר א"מ עשה למען רחמך הרבים רחם עלינו, מתחיל ופותח בסליחות סלח לנו אבינו כי אתה ה', למען שמך ה' כי לא על צדקותינו, כי על רחמך הרבים אנו בטוחין. וסליחות, וסילוק. ואומר וכשחטאו אבותינו במדבר וכו'.

ולירושלים עירך³ וכו' וידוי. ויש שמוסיפין כגון, שובה ישראל ומי א-ל כמוד באלפא ביתא, אבל סיום הענין כי אסלח לאשר אשאר⁴. ומקדש ונפטרין לבתיהם.

Translation: During Tefilas Arvis of Yom Kippur after the congregation completes its recital of the confessional prayer that follows the silent Shemona Esrei, a prayer leader does not take his position before the ark. Instead, the congregation begins reciting Selichos, supplications and prayers of request in the same manner as they do between Rosh Hashonah and Yom Kippur. It is further the practice to first recite the lines of Aveinu Malkeinu in the form I provided above. After completing Aveinu Malkeinu, ending with the line: Our Father, Our King, conduct Yourself in accordance with Your vast compassion and shower mercy upon us, they begin with Selichos; Selach Lanu Aveinu, etc., Li'Ma'An Shimcha, etc., Ki Al Rachamecha, etc., Selichos and a Siluk Piyut. Then they say: Oo'K'Sh'Chatu Avoseinu, etc. V'L'Yerushalayim Ircha, etc. and the confessional prayer. Some add: Shuva Yisroel and the Piyut; Mi'Kamocha that has lines representing each letter of the Hebrew alphabet and then conclude with the line: Ki Eslach L'Asher Ashir. Then they recite Kaddish and go home.

According to גאון, there is no ירידת שליה צבור לפני התיבה, a prayer leader does not step forward, after the congregation completes its recital of the silent שמונה עשרה of עשרה תפלת ערבית of יום כיפור. What occurs next is the recital of סליחות. So too can be found in the סידור רב סעדיה גאון:

והתפלה בצבור בד' אופנים: במעריב לא
יעבר החזן כלל לפני התיבה. אלא אם
הוא שבת יאמר מגן אבות בדברו
כמו שהוא לשבת. ותו לא. ובתפלת מנחה

Translation: Communal prayer on Yom Kippur is conducted as follows: For Tefilas Maariv, a prayer leader does not step forward to stand before the ark except if Yom Kippur falls on Shabbos. In that case, the prayer leader steps forward to recite Magen Avos Bidvaro as he does each Shabbos but nothing more.

The following two sources clearly describe that it is סליחות that is being recited during יום כיפור of תפלת ערבית:

מחזור ויטרי סימן שנא' -ואם חל יום הכיפורים להיות בשבת לאחר סיום תפילת לחש שליה ציבור אומ' ויכולו. מגן אבות בדברו. כסדר כל שבת וחזרתם מקדש השבת בלבד. ואינו צריך להזכיר של יום הכיפורים. שכך אמרו אבותינו אלמלא שבת אין שליה ציבור יורד

3. The wording of this introduction to וידוי can be found in the מחזור רומא published in the 1500's. A copy of the text is included in the supplement to this newsletter.

4. This line represents the following פסוק:

ירמיהו פרק נ', כ'- בימים ההם ובעת ההיא נאם ה' יבקש את עון ישראל ואינו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר.

Translation: In those days, and in that time, says the Lord, the iniquity of Israel shall be sought for, and there shall be none; and the sins of Judah, and they shall not be found; for I will pardon those whom I leave as a remnant.

We currently recite this פסוק as part of the paragraph that begins: עזרא הסופר at the end of סליחות.

להבין את התפלה

לפני התיבה ערבית: ומיד יאמר פסוקים של רחמים. ולא יאמר קדיש עד אחר הסליחות.

Translation: If Yom Kippur falls on a Shabbos then after the congregation completes its recital of the silent Shemona Esrei, the prayer leader recites Va'Yu'Choolu and Magen Avos as he does each Shabbos and concludes with the Bracha of Mikadesh Ha'Shabbos. He does not mention Yom Kippur in that concluding Bracha in accordance with what our Sages taught: if not for Yom Kippur falling on Shabbos, this Bracha would not be said. Immediately thereafter they say verses of compassion and they do not recite the concluding Kaddish until after completing Selichos.

ספר אבודרהם סדר תפלת יום הכפורים-ואומר שליה צבור קדיש ומתחיל בסליחות ותחנונים ופזמונים וידוים וידוי גדול בכללם כמו שאומר באשמורת ואחר כך אומר מה נאמר לפניך יושב מרום. על חטא על חטאים סקילה שריפה הרג וחנק עד מוחל וסולח.

Translation: The prayer leader recites Kaddish and they begin to recite Selichos, supplications, poems and confessional prayers including the Great Confessional prayer like the ones recited during Selichos and then they say Mah Nomar Liphanecha Yoshev Marom; Al Chet; Al Chataim, Sekila, Seraifa, Hereg V'Chenek until Mochail V'Solaich.

Further evidence that **יום כיפור** of **תפלת ערבית** is viewed as being different from the other **תפילות** of **יום כיפור** lies in the fact that the sources speak of the number of times that the **י"ג מידות** should be recited during each of the **תפילות** but do not refer to how many times the **י"ג מידות** should be said during **תפלת ערבית** of **יום כיפור**:

ספר מנהגים דבי מהר"ם סדר יום כפור-ומנהג של ב' ישיבות בשחרית אומ' ז' ויעבור ובמוסף ז' ובמנחה ו' ובנעיל' ג' וראבי"ה זצ"ל כתב שיש קבלה בידו לומ' בשחרית י"ג ויעבור כנגד י"ג מידות.

Translation: It was the custom in the two major Yeshivos in Babylonia that as part of Tefilas Shacharis, they would introduce seven recitals of the Thirteen Attributes with the verses of Va'Yomer; in Mussaf they said the introduction seven times; six times in Tefilas Mincha and three times in Tefilas Ne'Eila.

Currently, (the German Ashkenazic Rite) **נוסח אישכנז** and (the Polish Ashkenazic Rite) **יום** of **תפלת ערבית** of **סליחות** recite the **י"ג מידות** four times during **נוסח פולין** while Sephardim recite the **י"ג מידות** five times during **תפלת ערבית** of **סליחות** for **יום** of **כיפור**. The following is the instruction found in many Sephardic **מחזורים** for **יום כיפור**:

עיקר הסליחות הוא לומר אותם בכוונה ובשכרון לב, בהכנעה ובדמעה, כי שערי דמעה. לא ננעלו ובפרט כשאומר י"ג מידות יעורר עצמו בבכי ובכוונה רבה כי ברית כרותה לי"ג מידות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר: "הנה אנכי כורת ברית", והם מפתח גדול לבקש ולדפוק בשערי רחמים, ובפרט בגלות המר הזה, כי אין לנו לא כהן גדול, ולא מזבח, ולא קרבן לכפר על חטאתינו, כי אם תפילותינו וי"ג מידות אלו. לכן כל המרבה להתאונן בבכי - הרי זה משובח, כי שערי דמעה. לא ננעלו והנה מספר "ויעבור" של יוה"כ הוא כמנין שם הוי"ה ב"ה. בערבית חמש פעם, ובשחרית חמש פעמים, ובמוסף שבע פעמים, ובמנחה שש פעמים, ובנעילה שלוש פעמים הרי עולים כולם יחד עשרים ושש.

Translation: The proper manner in which to recite the Selichos is by paying close attention to the words and becoming emotionally stirred by them, to the point of feeling broken hearted and teary eyed. You should do so because the gates of heaven that are open to tears were never permanently closed. It is important that when one recites the Thirteen Attributes of G-d, one stirs oneself emotionally to the point that one sheds tears. One should recite the words with great concentration because G-d entered into a covenant with the Jewish People that if they recite the Thirteen Attributes of G-d as part of their prayers, their prayers will be answered, as it is written: I hereby enter into a covenant. Those words are the key that opens the gates of compassion. This is particularly important for us who are mired in the bitter Diaspora because we can no longer rely upon the prayers of the Kohain Ha'Gadol, the altar and the bringing of sacrifices to obtain our forgiveness. All we have to our disposal are our prayers and the recital of the Thirteen Attributes. Therefore, anyone who shed tears while reciting the Thirteen Attributes of G-d is to be praised because the heavenly gates that are open to tears have not been permanently closed. The number of times that we recite the introductory prayer to the thirteen Attributes that begins with the word: Va'Ya'Avor is equal to the value of the letters in G-d's name. In Tefilas Arvis, we recite the introduction five times; in Shacharis, five times, in Tefilas Mussaf, seven times, in Tefilas Mincha, six times and in Tefilas Neilah, three times for a total of twenty-six times.

לזכר נשמת אברהם יעקב בן אריה ליב

Dedicated to the meemory of my maternal grandfather, after whom I am named but who I never met, whose Yahrzeit falls on the 27th day of סיון.

יהיה זכרו ברוך

For more information and to download back issues, please visit www.beureihatetila.com

The same source includes the full version of the פיוט as well: מי א-ל כמוך:

בְּעֶבֶד כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַמְצִיא לְנוּ שׁוֹמְעַת תְּפִלָּה שְׁמַע תְּפִלָּתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אֶהְיֶה לְךָ בְּקוֹל רֶם מִן אֲבֹרֹתַי
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
בִּירְדֵּם מִמֶּתִים מַחִיָּה הַמֵּתִים
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
נִדְלָךְ אֲדָרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
דָּרוֹשׁ אֲמִירָדֶעַת חֹנֵן הַדַּעַת
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
הָאוֹמֵר שׁוֹכֵה הַרוּצָה בַּת שׁוֹכֵה
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
וּמוֹחַל וְסוֹלֵחַ מְרַבֵּה לְסִלּוּחַ
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
זָךְ וּמִתְהַלָּל גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
חוֹבֵשׁ וּמַבְלֶה רוֹפֵא חַלִּי
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
טוֹב יָמִים וְשָׁנִים מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
יְהִי לְיִשְׂרָאֵל מִקְבִּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
כּוֹנֵן כֶּסֶם מְשַׁפֵּט הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
לֵךְ לְבַד מִיַּחֲדִים מְבַנֶּה זִדִּים
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
מְדַבֵּר וּמַקְיֵם מְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
עוֹתֵן אֹרֵי יוֹמִים בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
סֹלֵחַ לְנִדְנָלָה שׁוֹמְעַת תְּפִלָּה
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
עֹלֵיוֹן אֲמוֹנוֹת סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
פִּינֵי תְּפִלָּה יִמְלֵל לְמַקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
צִפֵּה נָא בְּמַאֲבוֹד שְׁאוֹתֶךָ לְבִרְךָ בִּירְאָה נְעֻבֹד
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
קוֹל רְנָה וְתוֹדוֹת הַטוֹב לֵךְ לְהוֹדוֹת
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
שְׁבִינֶתֶךָ שְׁלוֹם עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם
מִי אֵל כְּמוֹךָ:
תְּבַא בְּרָכָה אֲלֵיכֶם וְנֹאמַר תְּפִלָּה עֲלֵיכֶם
מִי אֵל כְּמוֹךָ:

We currently recite an abbreviated version of this פיוט as part of חזרת הש"ץ of תפלת שחרית. The original version is a valuable resource because it demonstrates the link between the Roman Rite and מנהג ארץ ישראל. The original version of the פיוט had twenty-one lines. Eighteen of those lines included one of the חתימות הברכות of each of the ברכות of the daily עשרה שמונה. Those חתימות clearly followed מנהג ארץ ישראל. No line was included to represent the ברכה of את צמח דוד. The חתימות of שאוֹתֶךָ

להבין את התפלה

מנהג ארץ of שמונה עשרה were part of the daily עושה השלום and לברך ביראה נעבוד ישראל.

The following represents the reference to the פיוט of ישראל:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תַּעֲלֶם מִתְחַכְּתָנוּ שְׁאֵין אֵנוּ
עוֹי פְּנִים וְקָשִׁי עוֹרָף בְּדִבְרֵי הַזֶּה שְׂנֵאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ : אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ אֲשֶׁמְנוּ בְּגִדְנוּ נִלְכְּנוּ דְּבָרֵנוּ חֲזָנוּ
הָעֵינֵינוּ וְהַרְשָׁעֵנוּ וְדָנוּ חֲמִסְנוּ שָׁלַכְנוּ שָׁקָר יַעֲצֵנוּ רָע כִּזְבְּנוּ לָצָנוּ מִרְדְּנוּ נֶאֱצָנוּ
סָרְדְנוּ עוֹיֵנוּ פִּשְׁעֵנוּ צָרְדְנוּ קָשִׁינוּ עוֹרָף רָשָׁעֵנוּ שִׁחַתְנוּ תַּעֲבָנוּ תַּעֲמָנוּ תַּעֲמָנוּ
סָרְדְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָנוּ לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי
אֵמֶת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הַרְשָׁעֵנוּ :

אֱמַרְתִּי	לְפִשְׁעִים אֲכַלָּה פִּשְׁעִים	שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁתְנוּ יְדוּעִים בְּמַעֲשֵׁנוּ הַרְעִים	גִּזְשׁוּ אֵלַי	וְאֵיךְ נִשְׁוֹב
בְּדַתִּי לְגִנְאָתִי	דָּחָה מֵעָלַי	שׁוּבָנוּ שׁוֹבְבִים
דָּפִיתָ מֵעָלַי	וְהִירָתִי תִשׁוּבָה	וְאֵלֶיךָ נִשְׁוֹבָה
הִלֵּא בְּמַחֲשָׁבָה	וְהִרְצָנוּ מִשׁוּבָה	שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
וּמֵאֲנֵנוּ לְהִקְשִׁיבָה	זָכַרְתִּי לְאֵמוּנִים	וְאֵיךְ נִשְׁוֹב
זָכַרְתָּ קְדֻמוֹתֵינוּ	חִזְקֵנוּ שְׁמוֹנִים	שׁוּבָנוּ שׁוֹבְבִים
חֲפָשׁנוּ מֵאֲדֻמוֹתֵינוּ	טָרַדְתִּי מֵעֲמוּסִים	וְאֵיךְ נִשְׁוֹב
שׁוֹרַח וּבָעִסִים	יִחַתְנוּנוּ מִבְּעֵיטִים	שׁוּבָנוּ שׁוֹבְבִים
יִקְשׁוּנוּ עֲבָסִים	כָּעַב נִמְחָה	וְאֵלֶיךָ נִשְׁוֹבָה
כָּל יָמֵת אֲנַחָה	לְהִנְחִילָנוּ שְׁמִיחָה	שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
לְנַפְשֵׁנוּ שְׁמִיחָה	מֵעַם כּוֹשֵׁעַ	וְאֵיךְ נִשְׁוֹב
מִחִיתִי פֶשַׁע	נִרְחַקְנוּ מִיִּשְׁעַ	שׁוּבָנוּ שׁוֹבְבִים
נִמְחָנוּ בְּרִשְׁעַ	סוֹטְנֵיכֶם אֲבָבוּשׁ	וְאֵלֶיךָ נִשְׁוֹבָה
סוֹתִי אֲלִבּוֹשׁ	עֲוֹנוֹתֵינוּ תִּכְבּוֹשׁ	שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
עֲצָבוֹנוּ תִּכְבּוֹשׁ	פִּתְחֵתִי שַׁעַר	וְאֵיךְ נִשְׁוֹב
פָּנִיתִי לְעָרְעָר	עֲרֹונוּ מִכּוֹעָר	שׁוּבָנוּ שׁוֹבְבִים
צִימְתָנוּ בְּכּוֹעָר	קִרְבָּתִי יִשְׁוֶעָה	
קִבְּלֵתִי שְׁוֶעָה		

רחקנו מרשעה	רובב שבעה	ואליך נשובה
טמץ אפערל	שלמעני אפערל	שובה ישראל
שחתנו למעול	שברנו עול	ואיך נשוב
תוצלו מחפר	תוחקו בספר	שובו שובבים
תמצאנו כופר	תסלח ותכפר	ואליך נשובה
ככתוב בדברי קדשך ושיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקרם		
אמיץ זה	לאזהבי אמרים	שובו שובבים
יום בחור זה	לכרעם אל	שובה ישראל
אל תירא יעקב	שובה ישראל	הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל
יום גדול זה	לנאול נאולים	שובו שובבים
יום גדול זה	לדרושהאל	שובה ישראל אל תירא
יום הדור זה	להולכי בתמים	שובו שובבים
יום ועד זה	לודאיתואל	שובה ישראל אל תירא
יום זכאי זה	לזכות בתמים	שובו שובבים
יום חרות זה	לחרוש בליות נלב	שובה ישראל אל תירא
יום טהור זה	לטהור טהורים	שובו שובבים
יום יחיד זה	ליחידהאל	שובה ישראל אל תירא
יום כפור זה	לכפר חטאים	שובו שובבים
יום לברית זה	ללמד יושר	שובה ישראל אל תירא
יום מחסה זה	למחול פשעים	שובו שובבים
יום נאמן זה	לנוקם ונוטר	שובה ישראל אל תירא
יום ששון זה	לשמחת סגולים	שובו שובבים
יום ענייה זה	לעם אשר יחל	שובה ישראל אל תירא
יום פאר זה	לפקוד פדויים	שובו שובבים
יום צהלה זה	לצועקי פני אל	שובה ישראל אל תירא
יום קרוב זה	לקרב רחוקים	שובו שובבים
יום רצון זה	לרבות מחילה	שובה ישראל אל תירא
יום שלום זה	לשואלי שלומים	שובו שובבים
יום תמים זה	לתשובת לב	שובה ישראל אל תירא
ככתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יי אליך כי כשלת בעוניך ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי ואמרו אליך כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו :		
פסומים		